

Erion

A Kalandozók Városa 4. rész

Értetlenül állsz a közönyösség előtt, és bámulod a virtust. Amikor elindultál otthonról, nem így képzelted Eriont. Arra vártál, hogy hírességekkel találkozhas, hogy csatlakozhas nagyszerű és jövedelmező küldetésekhez. De nem voltál felkészülve a kicsinyességre és a rosszindultra. úgy gondoltad, hogy a Városok Városában számtalan titokra fényt derítesz - azután rájöttél, hogy a rejtélyek megoldása senkit sem érdekel.

- Ha információt akarsz, fizesd meg! - közölték flegmán, és te fizettél. Jó ha nem az életeddel. Pedig tudhatnád, hogy a vásárolt tudás mit sem ér, elvégre ahhoz mindenki hozzáférhet. Csak az számít, amit egyedül te tudsz... hát figyelj, hallgatózz, értelmezd a jeleket, és utána töprengj! Ha ügyes vagy, hamarosan téged keresnek majd, s adhatod unottan a tanácsot: - Ha információt akarsz, fizesd meg! Utána valamelyik bölcshöz irányítod a kérdezőt, talán éppen ahhoz, akinek annak idején te fizetted ki minden megtakarított vagytonodat, hogy megtudd azt, amiről csapszékekben suttognak. Ha jól csinálod... De holtbiztos elszürod, s akkor szánakozva mutogatnak majd rád, ahogyan lerongyolódottan iszod sörödet valamelyik kricsmiben: „Hibbant szerencsétlen, pedig valaha szép jövőt jóstoltak neki...” A kérdező rád pillant és megcsóválja fejét, pedig a kábítószerről, ami tönkretett, ő sem tud semmit. Olyan

fajta méreg ez, ami szerves része a város levegőjének, ha túl sokat szívsz magadba, elpusztít, ha nem élsz vele, úgy értéktelen vagy. Vannak akik egészséges kíváncsiságnak nevezik. Pedig a kíváncsiság sosem lehet egészséges...

Utazónegyed

A Keleti Kapun belépve, jobb kéz felé az Utazónegyed hívogat. A sugárútról nyíló összes mellékutca a negyed szívébe vezet, az egyetlen főút, az Ordani út, közvetlenül a Déli Kapuhoz visz. Az Utazónegyed lakói kalmárok a legrosszabb fajtából; itt a legnagyobb az esély arra, hogy átverjék a tájékozatlanokat. Minden kapható a bazároknak: a látszólagos olcsóság silány minőséget takar. Néhány kivételtől eltekintve nem érdemes itt sem eladni, sem vásárolni.

A kivételeket az élőlények képezik. Kutya, ló, vagy bármilyen négy- és kétlábú beszerezhető, s a Keleti Fal mellett több négyzetmérföldön várja az érdeklődőket a Rabszolgapiac. A piacot magas vaskerítés övezi, a középpontjában található szabad téren állnak az eladásra szánt rabszolgák. Körben barakkok a „friss” árunak és az öröknek, meg néhány hatalmas élelemraktár. A piacolás hajnalban kezdődik, ilyenkor érdemes vásárolni, mert ekkor még kevesen vannak, ezért az árak is nyomottak.

Néhány jó tanács a rabvásárláshoz:

- Ha nem vagyunk tapasztalt rabszolgavásárlók, mindenképpen keressünk független ügynököt, aki segít a választásban! Az ügynökkeresésénél figyeljünk, nehogy valamelyik kereskedő emberét válasszuk, mert az ő feladatuk, hogy a rossz árut is eladják! Célszerű tehát először a kínálatot megnézni, s tájékozódni az éppen kiállító kereskedőkről. Minden kereskedőnek van saját jele, s az ügynöknek, ha odatartozik, kötelessége ezt a jelet viselni. A piac nyugati bejáratától balra, az első épületben (könnyen felismerhető: barna cserépfedelét okkersárgára festett faoszlopok tartják) egy enoszukei klán székel. Ajánlatos hozzájuk fordulni: ügynökeik minden híreszteléssel ellentétben becsületesek, igaz, jóval drágábbak minden más ügynöknél; a teljes vételár 10%-át kérik, de minimum 1 aranyat.

- Jól nézzük meg a megvásárolni kívánt rabot, minél fiatalabb, minél egészségesebb és jól tápláltabb, annál gyanúsabb! Lehet, hogy félkegyelmű, esetleg átkozott, vagy olyan betegség rága, ami csak lassan, de biztosan öl.

- Ha pszi-pajzs védi a rab elméjét, azt bontsuk le, vagy az ügynökünket kérjük meg, hogy szüntesse meg! Ha nem képes rá, rossz embert választottunk. Vizsgáljuk vagy vizsgáltsuk meg a rab elméjét! Ha asztrál- vagy mentálfonalat érzékelünk, ne vegyük meg a rabot, bármilyen jó vételnek is tűnik, mert át akarnak verni minket. (Lásd alább!)

- Ha az a célunk, hogy rabszolgánk hűséges legyen, ne a fő piactéren vásároljunk! A piac északi kapuja mellett, egy ócska és bűzös fabarakkban több száz szerencsétlent zsúfoltak össze. Ide hozzák azokat a rabokat, akiknek olyan rossz az állapota, hogy a szabadpiacon már eladhatatlanok. Legtöbbjük csonka, vagy halálos beteg, esetleg nagyon öreg, netán olyan rossz bőrben van, hogy nem éri meg felgyógyítani. Ezeket a szerencsétleneket olyan helyre adják el, amiről a városnak, az Inkvizítorok Szövetségének nincs hivatalos tudomása: emberáldozó vallások híveinek, olykor kannibál gusztusú főuraknak. Sorsuk a biztos és borzasztó kínhalál. Itt vásároljunk hát, ha hűségre vágyunk, mert a rab, ha megveszik, sosem felejt el, hogy miféle sorstól menekítette meg új gazdája. Persze a jó választás igen nehéz, a portéka nagy része tényleg használhatatlan. Ilyenkor a legrosszabb kondícióban lévő rabot válasszuk, a lehetőség szerint nomádot, tarrant, esetleg dzsadot vagy udvari orkot!

Minél rosszabb a kondíciója (talpraállítása jóval költségesebb persze), annál nagyobb az esély, hogy ezért került oda, s nem valami egyéb - megmásíthatatlan - okból.

- A rabszolgavásárlás nem fejeződik be a megvétellel. Sose sajnáljuk a járulékos költségeket, mert könnyen az életünkbe kerülhet! Keressünk bérvarázstudót, aki méltó fizetség ellenében gondosan végigtanulmányozza rabunk asztrál- és mentálestét is, és képes a teljes gondolatolvasásra! Az enoszukei klánál találhatunk megfelelő embert, igaz, az ár meglehetősen borsos: 10 arany rabonként. Mégsem ajánlanám e pénz megspórolását: gyakran előfordul, hogy a rabszolga, miután kegyeinkbe - de legalábbis a házukba - férközött, meggyilkol és értékeinkkel visszatér az „eladójához”, hogy másnap megint a piacon várja a következő vásárlót. Ha a varázstudó bármi gyanúsat észlel, két választásunk van. Amennyiben a rab tudására szükségünk van, esetleg nem akarunk további pénzeket költeni, vigyük vissza az eladóhoz, és követeljük a pénzünket, minden járulékos költséggel egyetemben. Az enoszukeiek ebben is partnereink lesznek, s jó eséllyel behajtják nekünk a pénzt. Amennyiben nincs szükségünk a rab eredeti tudására, vagy nagyon tetszik, és mindenképpen ragaszkodunk hozzá, újabb 100 arany leszurkolása után a varázstudó törli rabunk minden emlékét.

- Ha a rabon bármilyen tetoválást találunk, azonnal tüntetessük el! A legártatlanabb tetoválás is rejthet mágiát, vagy olyan titkos jelet, ami később kárunkra válhat. Gondosan vizsgáljuk meg mindenütt; a leghetlenebb helyeken is lapulhatnak rajzolatok, úgyhogy ne mulasszuk el megvizsgálni a nyelv mindkét oldalát, de még a szájpadrást, a fogakat, vagy a szemhéj belső felét sem!

Tájékoztató jellegű rabszolga-árak:

	átlagos	tudás	kor	állapot
férfi				
- nomád	15	+5	-2	-3
- barbár	18	+5	-2	-2
- dzsad	12	+8	-2	-4
- déli civilizált	7	+3	-4	-4
- északi civilizált	9	+3	-3	-3
- gorviki	11	+4	-4	-4
- kráni	6	+5	-3	-4
- toroni	6	+3	-4	-4
nő				
- nomád	3	+2	-1	-1
- barbár	6	+2	-2	-2
- dzsad	12	+4	-4	-3
- déli civilizált	18	+2	-4	-4
- északi civilizált	17	+2	-3	-4
- gorviki	9	+3	-2	-4
- kráni	25	+5	-3	-2
- toroni	20	+4	-2	-4
udvari ork				
- hím	21	+8	-1	-2
- nőtény	4	+1	-1	-1
goblin				
- hím	5	+7	-1	-2
- nőtény	2	+1	-2.e.	-1.e.
törpe				
- férfi	23	+9	-1	-2
- nő	10	+2	-1	-2
félelf				
- férfi	35	+10	-1	-3
- nő	40	+7	-1	-5
elf				
- férfi	50	+15	--	-3
- nő	75	+15	--	-4

Az átlagos rabszolga:

I. kateóriába tartozik, nincs kasztja, egyetlen szakmával és legfeljebb két képzettséggel rendelkezik, nem beteg, nincs megcsontítva, általános jó kondícióban van, Szépsége átlagos (embernél 8-9).

Tudás:

plusz pénzbe kerül, ha a rabszolga képzettséggel vagy szakmával rendelkezik. Minden egyes képzettség vagy szakma, amit a rab ismer, a tudás alatti oszlopban meghatározott összegbe kerül. Ha a rabnak kasztja van, úgy a tudás négyszeresét, plusz

tapasztalati szintenként (körülbelüli tapasztaltságát megsaccolva) kétszeres tudás ár járul az alapösszeghez. Amennyiben a rab valamelyik kasztba tartozik, a szakma és a képzettségek után nem kell külön pénzt fizetni, ez benne foglaltatik a kasztból és tapasztaltságból eredő többletárban.

Kor:

Az I. kateória után minden eltelt öt évvel (nem embereknél 15 évvel) a kor alatti oszlopban szereplő összeggel csökken a vételár.

Állapot:

minél rosszabb állapotban van a rab, annál olcsóbb. Kategóriánként annyival kerül kevesebbe, amennyi az oszlopban fel van tüntetve.

Állapotkategóriák: jó (ez az átlagos), közepes, gyenge, rossz, nagyon rossz.

Lássunk két példát az árak alakulásáról:

1. A rab barbár férfi.

Alapára 18 arany. Kasztja nincs, de van öt képzettsége és egy szakmája, ebből a szakma és két képzettség benne foglaltatik az árban, de további három képzettségéért plusz 15 arannyal (képzettségenként 5-tel) nő a vételár. Kora 21 év, tehát egy korkategóriával öregebb az átlagosnál, ezért az árból levonható 2 arany, állapota rossz (csontsovány, és valami nem halálos betegsége is van, ráadásul az egyik füle hiányzik) ezért újabb 6 arannyal csökken a végső ár, ami tehát alapár 18 arany +15 arany a tudásáért -2 arany a kora miatt és -6 arany az állapota miatt, összesen 25 arany.

2. A rab elf nő.

Alapára 75 arany. Harcos kasztú, ezért $15 \cdot 4$, azaz 60 arannyal növekszik az ára, és 2. TSZ-űnek gondolják, ezért az ára $15 \cdot 2$, azaz még 30 arannyal emelkedik. Kora 58 év, de az elfeknél ezért nem jár árcsökkentés, állapota gyenge, ezért 4 arannyal

csökken a végső ár. Tehát a kifizetendő összeg: 75 arany alapár +60 arany, mert kasztja van +30 arany mert 2. TSZ-ű -4 arany, mert gyenge az állapota - azaz 161 arany.

1994.09.

Szerző: Novák Csanád

Forrás: Rúna magazin I.évf./8.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely